

GENT DEL MASNOU

Butlletí Gent del Masnou 3a època núm. 335, Octubre del 2015

API

Finques Puig S L

Compravenda - Administració - ASS. jurídica

Mossèn Jacint Verdaguer, 14 · El Masnou
Tels. 93 555 10 60 / 17 61 · Fax 93 555 28 90
www.finquespuig.net · info@finquespuig.net

FINQUES MESLLOC
LLIGOÑA CAYETANO

T/ 93.555.69.03

www.meslloc.com

Sant Miquel, 23 - 08320 el Masnou -

TALLERS MASNOU

Genís Oliveras **MULTIMARCA**

OPEL

RENAULT

SEAT

CITROËN

PEUGEOT

Volkswagen

AUDI

NISSAN

Recollida a domicili i substitució de cotxe gratuït · Manteniment de motocicletes i vehicles clàssics. ITV 100%

Àngel Guimerà, 14, el Masnou (Ocata) Tel. Fax 93 540 31 57 · genis.oliveras@gmail.com

Mobles Vilalta

Pere Grau 12-14. Tel 93 555 18 60

LIQUIDACIÓ
PER JUBILACIÓ

Fins a finals d'any o exhaurir existències

Butlletí mensual de **Gent del Masnou**, associació cívico-cultural, recreativa i esportiva inscrita amb el número 7.669 al registre d'associacions de la Generalitat de Catalunya.

Equip de Redacció:

Joan Camps - Joan Casals - Joan Muray - Esteve Pujol

Portada: El Bolet i la gènesi de les cultures. Dibuix d'Apel·les Mastres. 1854-1936

Disseny i muntatge: Taller de publicitat

Publicitat: 93 555 80 06

Imprimeix: Jobagraf.

Tiratge: 3.500 exemplars.

Paper ecològic de 90 g.

Edita: Gent del Masnou
Dipòsit legal B. 29.758-87

GENT DEL MASNOU

Dr. Agell, 9
08320 El Masnou
T. 93 126 82 20
gentdelmasnou@gmail.com
www.gentdelmasnou.cat

L'entitat **Gent del Masnou** no es fa responsable, necessàriament, del contingut dels articles signats pels seus col·laboradors.
El repartiment d'aquest butlletí als socis es fa amb el suport de l'**Ajuntament de la Vila**.

FES-TE SOCI DE GENT DEL MASNOU

Dr. Agell, 9 - 93 126 82 20

gentdelmasnou@gmail.com

www.gentdelmasnou.cat

LA CORAL XABEC DEMANA CANTAIRE

Tothom qui hi estigui interessat hi serà ben rebut. Ens calen veus tant de dones (sopranos i contralts) com d'homes (tenors i baixos). Animeu-vos-hi i veniu a provar la veu qualsevol dimarts abans de començar l'assaig, o sigui, una mica abans de dos quarts de deu del vespre.

Qui canta, els seus mals espanta!

Editorial

AMB FERMESA I CONFIANÇA (BIS)

...Amb fermesa i confiança i per aconseguir un país normal, amb tots els ets i uts, el 27-S fem sentir les nostres veus a les urnes....

Amb aquestes paraules finalitzàvem l'editorial del Butlletí del mes passat, amb el ferm desig d'assolir la plena normalitat d'un país lliure, un país major d'edat, que vol decidir pel seu compte, sense intermediaris, i així ha estat; les urnes han explicat amb claredat que hi ha una majoria de ciutadans catalans que aposten per la via de la independència, sense violència ni trencadisses, resultat legítim i afermat per una participació rècord en unes eleccions al Parlament de Catalunya (77,44%) a les quals s'ha volgut negar el caràcter plebiscitari que el poble català els ha atorgat, davant la impossibilitat de convocar un referèndum com hauria estat desitjable, pactat i negociat amb el govern de l'estat, com Escòcia, per exemple.

Paidà la natural eufòria dels resultats, ara cal posar tota la carn a la graella per tal que les dues forces clarament independentistes arribin a un consens per poder tirar endavant l'enorme feina que se'ls presenta, tant de portes endins, al Parlament de Catalunya, com de portes enfora, al govern de l'estat, que, com ja ens hi té acostumats, segueix i seguirà ignorant i menystenint les proclames del poble català. És l'hora de deixar de banda les diferències –que n'hi ha, és clar que sí– entre JxSí i la CUP i prioritzar el que ens estem jugant: la continuïtat del procés inequívoc cap a la independència. No és l'hora de malbaratar tants esforços, neguits i entrebancs superats per arribar on som; és l'hora de ser generosos i fer valer l'enteneniment més que la rauxa; és l'hora de reconèixer al poble català i les forces cíviques de l'ANC i Òmnium les grans mobilitzacions que ens han dut fins aquí; és l'hora de lligar i d'anar units cap al gran objectiu. Si us plau, ara no ens falleu!

Com tenim per costum, reproduïm les dades facilitades per l'Ajuntament del Masnou per tal de contrastar els resultats assolits a la nostra vila en relació al conjunt de Catalunya:

Junts pel Sí ha estat la candidatura més votada al Masnou a les eleccions al Parlament de Catalunya d'aquest 27 de setembre de 2015, amb un total de 6.811 vots (47,92% del total). La segona força més votada ha estat **Ciutadans (C's)**, amb 2.111 vots (14,85%); seguida per la **Candidatura d'Unitat Popular (CUP)**, amb 1.473 vots (10,36%); la candidatura **Catalunya sí que es pot**, amb 1.173 vots (8,25%); el **Partit dels Socialistes de Catalunya (PSC)**, amb 1.107 vots (7,79%); el **Partit Popular (PP)**, amb 989 vots (6,96%), i **Unió Democràtica de Catalunya**, amb 334 vots (2,35%). També s'han comptabilitzat 75 paperetes en blanc (0,53%) i 47 paperetes de vot nul (0,33%). La participació al municipi s'ha situat en el **81,50%**, cosa que vol dir que 14.260 masnovins i masnovines han exercit el seu dret de vot.

Felicitem i felicitem-nos, doncs, per la gran participació cívica dels masnovins i pels resultats obtinguts en aquestes eleccions democràtiques tan transcendents per al nostre país.

El President

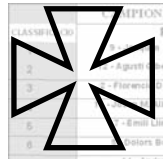
Sumari

EDITORIAL.....	3
BÚSTIA OBERTA.....	5
MANDAT DEMOCRÀTIC J. Camps.....	7
DIMECRES 2 I DIJOUS 3 DE SETEMBRE Joan Maresma Duran.....	8
GAIREBÉ TOT AIXÒ ÉS VERITAT Carles Maristany.....	9
HISTÒRIES DE LA VILA Joan Muray.....	10
LA CORAL XABEC I ELS ACTES DE L'11S Esteve Pujol.....	13
CAMPIONAT DE DÒMINO Victor Domingo.....	13
TEATRE CAPITAL Rosa M. Isart.....	14
CRÒNICA Joan Muray.....	15
RAFAEL DURAN J. Condominas.....	16
PARLEM DE LLIBRES Pere Martí Bertran.....	17
ARRAN DE SÒL Pledebut.....	18
LA CUINA DE L'ANTÒNIA.....	18
GENT DEL MASNOU INFORMA.....	19
LA PUNTA DE LA LLENGUA (69) Esteve Pujol.....	19

24 hores al seu servei

FARMÀCIA DE GUÀRDIA

La farmàcia de guàrdia serà oberta 24 hores seguides.
De les 9.30 del matí a les 9.30 de l'endemà.

-- Octubre 2015 --

1	dijous	Dominguez
2	divendres	Aymar
3	dissabte	Ocata
4	diumenge	Ocata
5	dilluns	Fàbregas
6	dimarts	Viayna
7	dimecres	Dominguez
8	dijous	Aymar
9	divendres	Ocata
10	dissabte	Riera
11	diumenge	Riera
12	dilluns	Riera <small>M. de Déu del Pilar</small>
13	dimarts	Dominguez
14	dimecres	Aymar
15	dijous	Ocata
16	divendres	Riera
17	dissabte	Fàbregas
18	diumenge	Fàbregas
19	dilluns	Dominguez
20	dimarts	Aymar
21	dimecres	Ocata
22	dijous	Viayna
23	divendres	Fàbregas
24	dissabte	Viayna
25	diumenge	Viayna
26	dilluns	Aymar
27	dimarts	Ocata
28	dimecres	Riera

29	dijous	Fàbregas
30	divendres	Viayna
31	dissabte	Dominguez

-- Novembre 2015 --

1	diumenge	Dominguez	Tots Sants
2	dilluns	Ocata	
3	dimarts	Riera	
4	dimecres	Fàbregas	
5	dijous	Viayna	
6	divendres	Dominguez	
7	dissabte	Aymar	
8	diumenge	Aymar	
9	dilluns	Riera	
10	dimarts	Fàbregas	
11	dimecres	Viayna	
12	dijous	Dominguez	
13	divendres	Aymar	
14	dissabte	Ocata	
15	diumenge	Ocata	
16	dilluns	Fàbregas	
17	dimarts	Viayna	
18	dimecres	Dominguez	

Horaris de les farmàcies del Masnou

	De dilluns a divendres	Dissabte
Aymar (Maricel) Almeria, 14 · 93 555 03 81	9.15 - 21	9.15 - 14
Domínguez (Est. Masnou) Enamorats, 2 · 93 555 59 36	8 - 20.30	9 - 13.30
Fàbregas Navarra, 68 · 93 555 19 79	9 - 13 i 16.30 - 20	9.30 - 13
Ocata JFKennedy, 5 · 93 555 33 08	9 - 20.30	9 - 20.30
Riera (Club nàutic) J.Llimona, 22 · 93 555 08 55	9 - 20.30	9 - 20.30
Viayna C Prat de la Riba, 23 · 93 555 04 03	9 - 20.30	9 - 14

h o c r e c f a n t à s t i c a b o ú s t i c a n o b e r t a

Les cartes de la Bústia Oberta **cal** que portin: nom, cognoms, adreça, núm. del DNI i signatura de l'autor i **es publicaran** amb el **nom i cognoms** de l'autor o inicials. **En cap cas** no es publicaran cartes amb pseudònim. L'extensió **no excedirà de 1.500 caràcters, espais inclosos**; en cas contrari, la Redacció podrà abreujar-les o rebutjar-ne la publicació. Gent del Masnou **no es fa responsable** del contingut de les cartes. Seleccionarà les que siguin d'interès general i no mantindrà correspondència amb els seus autors.

AGRAÏMENT

Seria injust per part nostra no reconèixer públicament la tasca d'uns voluntaris anònims, que amb la seva dedicació totalment desinteressada faciliten a persones amb problemes de mobilitat que durant algunes hores d'estiu puguin sentir-se realitzats, en poder compartir un bany amb els seus familiars a la platja; però aquests voluntaris són persones amb noms i cognoms i pertanyen a una institució que és la CREU ROJA. Aquestes persones són: Àlex Ortega, Cèsar Bacale, Gerard Beltran, Jèssica Sebastian, Julián Ortega, Lorenzo Hidalgo, Marc, Pau, Pablo Ariel Scarfo, Pau Albert, Pere Icart. GRÀCIES per les hores de dedicació que heu tingut amb nosaltres; i no podem finalitzar, sense agrair especialment als altres voluntaris la tasca que fan diàriament, supervi-

sats per Hasina Ahmed i Meritxell Vila.

Carles Pardo i Felip més Carme, Pilar i Tomàs.

AGRAÏMENT

El 27 de juny a mig matí vaig tenir una sorpresa molt agradable... vaig veure per primer cop el Capgròs que porta el meu nom, Rita. Ja a la tarda se'n va fer el bateig i la presentació per tot el poble. Tot el que vaig pensar i sentir se'm fa difícil d'expressar i ho guardaré d'una manera entranyable en el meu record. Però sí que puc expressar en veu alta el meu agraïment, especialment a en Jaume Oliveras per la proposta de fer un capgròs per valorar la meva tasca com a masnovina que estima el seu poble; a la Colla de Geganters del Masnou per l'organització del bateig i per la sorpresa

de bon matí... a mi i a la meva família en portar-me la Rita al carrer Sant Rafael, el meu carrer. Molts de vosaltres que ara llegiu aquest escrit ens heu fet arribar la vostra alegria de tenir aquest nou capgròs a la Colla de Geganters i això em fa molt feliç. Molt agraïda.

Gràcies.

Rita Terradas

ELS TARONGERS DEL CARRER SANT FELIP

Una vegada més el municipi del Masnou ha canviat d'alcaldia i d'equip municipal. Però els veïns del poble tenim la mateixa porqueria als carrers. Dels tarongers del carrer de Sant Felip ningú no se'n preocupa, mani qui mani.

Ens hem passat tot l'estiu amb el *quit* d'aigua i sabó, obligats a netejar tot sovint les voreres perquè els viants no es quedessin enganxats en la mena de líquid viscos que deixen anar els tarongers, que estan malalts. Fins quan haurem de suportar que aquests arbres malalts estiguin carregats d'abelles i afectats de pugó, que entra als nostres jardins i els malmet?

Montserrat Valldeperas Roig

FRANCAMENT

El meu ànim a la nit del 27 era baix ja que les expectatives eren unes altres; però ara, després del pitjor bon resultat com diu un company, cal analitzar la situació i començar a planejar la propera batalla. Hem rebut la patacada d'una onada que no ens esperàvem, 80 per cent de participació, però que sabíem que podia arribar. Com en tota consulta important, molta gent es desperta i, amb la por i l'entorment mental del son, diu i fa coses sense pensar-les. Com és possible que en indrets on abans guanyava el vot d'esquerra ara hagi augmentat i guanyat un partit de tall dretà unionista? Quina mena de catalans som a Catalunya? Tanta por fa una República Catalana? O és que fa angúnia sentir-se català? Personalment penso que tothom té dret a viure, treballar i fer arrels a Catalunya; però se'm fa estrany pensar, i potser estic equivocat, que molts catalans, evidentment no tots, puguin estar en aquesta terra d'acollida pensant a com espanyolitzar-la. Això, francament, em desconcerta.

Lluís Valls Mari

50è Curs de Balls de Saló de Gent del Masnou

Del setembre a desembre

Cada divendres de 20.30 a 22

Rock, tango, cha-cha-cha, vals, polca, fox, pas doble, mambo, etc... A partir de nivell 0

Preu parella soci: 80 € / no soci 90€

Inscripcions i pagament a CatalunyaCaixa fins al 18 de setembre informació a Gent del Masnou Dr. Agell, 9, de 6 a 2/4 de 9 del vespre

93 126 82 20

Places limitades • Vocalia Recreativa • gm.recreativa@ya.com

sector comercial

Carrer Sant Felip

Acadèmia
PERELLÓ

El centre d'estudis de preparació i repàs de més alt rendiment al Maresme

**ESO · BATXILLERAT
UNIVERSITAT**

Sant Felip, 115
93 555 03 07 El Masnou
info@academiaperello.com

- Tot per a la cuina -

El Masnou, Sant Felip, 45 · 93 540 97 41
Badalona, Canonge Baranera, 75 · 93 384 43 51
Igualada, Rambla Nova, 29 · 93 804 22 25

www.elcullerot.cat

elcullerot@hotmail.com

EL MASNOU
○ *serveis* □

**SERVEIS
DE NETEJA**

☎ 93 555 76 61
609 72 65 16

C/ Sant Felip
(Pas del Port, 5)

Fruites i vins de tardor; tota una festa!

**FRUITTIS
TAVERO**

Estem a Navarra / Cristòfol Colom

Navarra, 76

93 540 40 04 - 627 21 23 16

<http://facebook.com/fruittisabero>

el celler del mar

**GARNATXA, MOSCATELL,
MISTELA, Vi NOVELL**

Vins, caves i licors. Gran selecció de vins. Vins al detall

Àngel Guimerà, 12 el Masnou
93 540 29 53

C A N
R A C

www.canrac.com

De tot per fer els vostres
panellets i receptes de tardor.
Mestres Villà, 101, 93 555 16 64 el Masnou

C A N
R A C

www.canrac.com

LA FRUITA

**Fruites i Verdures
Primera qualitat**

Mestres
Vilà, 115 la_fruita la-fruita 618 763 529 lafruita.com
93 540 34 74

MANDAT DEMOCRÀTIC

Joan Camps i Ortiz

Un mandat és el contracte pel qual una persona transfereix a una altra la seva representació i aquesta l'accepta per efectuar, en nom d'aquella, uns actes determinats. Aclarint aquest significat podem estalviar-nos quasi totes les disquisicions partidistes que ens han marejat des del 2010 quan el Tribunal Constitucional va lapidar l'Estatut aprovat pel Parlament de Catalunya i seguiran marejant-nos davant els resultats de les eleccions del 27S. Un esdeveniment atípic i extraordinari per a la gran majoria, de caire plebiscitari per als votants que hauríem volgut un referèndum a la canadenca o a la escocesa, però també un ensurt per als unionistes confiats en un Rajoy convençut que Catalunya i els catalans només hem de ser un bé usdefruit documentat en el Registre de Propietat de l'Espanya constitucional com un dret de conquesta o un botí de guerra.

Però no cal dramatitzar ja que les coses són com són i crec que, una vegada aclarits els fets, podem resumir l'esdeveniment democràtic del 27S com unes eleccions excepcionals absolutament legals, en les quals, una vegada escrutat el 99,6% dels vots, ha resultat que un milió sis-cents onze mil vuitanta-tres catalans amb dret al vot i degudament identificats i legítimats hem emès un mandat democràtic a favor de la formació electoral JUNTS PEL SÍ perquè en el nostre nom s'iniciï el procés per assolir democràticament la plena independència de Catalunya i constituir un Estat de ciutadans susceptible de seguir formant part de la Unió Europea ja que per mera definició tots els qui hem votat aquesta formació ja en som, d'europeus.

És clar que els resultats haurien pogut ser encara molt més favorables a JUNTS PEL SÍ, atès que les altres formacions contràries a la independència de Catalunya, que han quedat ressagades, no han parat d'assenyalar les terribles calamitats que comportaria la separació d'Espanya. Un PP sense escrúpols fent abús de poder i tota

mena de joc brut abusant de la ignorància en l'extrem d'intimidar els jubilats més febles, dient-los que en un Estat català perdrien les seves miserables pensions. Paradoxal i cínic argument d'un partit tan implicat en l'estafa piramidal de Bankia, que de la mà de Rato ha significat la ruïna de tants estalviadors jubilats atrapats en clàusules de lletra petita usureres i enganyoses. També les altres formacions en contra de JUNTS PEL SÍ han volgut escenificar la independència com les set plagues d'Egipte, tots plegats involucrant-hi l'empresariat, la banca, Merkel, Cameron i Obama. No cal fer especulacions dels vots perduts, però segur que la campanya de la por ha condicionat la voluntat de milers de votants. Res a dir, la covardia aparentment gratuït és temptadora, però sempre acaba passant una factura impagable. Tot i això, els partidaris del SÍ, sumant escons, han assolit la majoria absoluta i en nombre de vots la majoria els ha quedat en el 47,85 per cent, o sigui al 2,15 per cent de la majoria també absoluta.

En aquests últims quatre anys he insistit molt assenyalar en aquesta pàgina la perversió del partidisme polític, donada la polarització del poder entre el PP i el PSOE on per a ambdues formacions guanyar o perdre era directament proporcional al contingut anticatalanista del seu discurs, una tàctica destructiva que finalment els ha rebotat en contra, només cal veure on ha quedat relegat el PP en el nou Parlament. Però aquesta perversió de contraposar l'interès partidista en contra del bé comú de la ciu-

dania que els dona confiança també ha qualitat a tot el ventall de les formacions sortides del 27S, i avui per avui, si els independentistes hem de témer el malbaratament del mandat democràtic que hem depositat a les urnes que ens dona majoria absoluta en el Parlament de Catalunya, correm el greu perill que sigui la falta de mires de les formacions amigues i afins a l'objectiu que ens ha portat fins aquí. A Mas se'l pot considerar sota sospita de moltes coses, però avui per avui només està imputat per haver fet possible el referèndum del 9N i honestament ningú no pot negar-li el liderat del mandat democràtic que ens dona majoria absoluta en el Parlament de Catalunya; en aquesta tessitura i posats a escandalitzar-nos amb la pell fina, avui podríem demanar com a europeus la dimissió de Merkel pel frau sense precedents de la Volkswagen, que fa insignificant fins i tot la implicació del PP en el cas Gürtel, per citar el més sonat. No és la meua intenció defensar l'argument del "tu més culpable que jo", però sí donar un toc d'atenció a les formacions que, no havent guanyat en aquesta contesa, reflexionin, no sigui que mirant-se el melic malbaratin ara el valuós poder de la força en la feblesa que el joc democràtic els ha atorgat, un poder estimable que, ben administrat, és la clau per assolir un nou Estat modèlic per a Espanya i per a Europa, una implicació que ara està a l'abast de la generositat i del sentit comú de la CUP, de "Catalunya sí que es pot" i també del PSC.

Dimecres 2 i dijous 3 de setembre

Joan Maresma Duran

Molt maca va ser l'escena al final del partit entre l'*Internacional de Porto Alegre* i el *Vasco da Gama*. L'equip del sud havia guanyat 6 a 0 a l'equip *carrioca* el dia 2 de setembre. El porter del *Vasco*, *Jordi* el seu nom –sí, com en català; no en sé el motiu–, sortia cap baix del camp, amb cara de circumstàncies després d'haver rebut sis gols en una nit... Però el porter *Muriel*, de l'equip rival, de l'*Inter*, el va anar a abraçar. I tots dos van deixar el camp junts. *Muriel* era el qui parlava sempre, com si volgués consolar l'altre i disminuir o suavitzar el seu dolor o la seva vergonya. Fins i tot es pot endevinar el que deuria dir *Muriel*: "El futbol és així, la golejada és un accident, demà serà un altre dia, has d'aixecar el cap..." Per darrere dels plans hi havia un admirable gest de solidaritat...

Muriel era el porter titular de l'*Inter* i el seu suplent és el seu germà *Alisson*. Però aquest era el titular en els últims partits i *Muriel* va acceptar ser substituït pel germà, sense ressentiment o trauma familiar aparent. L'*Alisson* va ser convocat pel tècnic de la *canarina*, l'obsolet *Dunga*, i *Muriel* va tornar a ser titular davant el *Vasco da Gama*. El dimecres no va rebre cap gol i la seva millor intervenció va ser l'abraçada humanitària al *Jordi*, que és el porter suplent també. El titular va ser convocat per la selecció d'Uruguai...

El dijous dia 3 de setembre, tots els diaris i televisions van publicar o mostrar aquelles terribles imatges del nen de Síria ofegat en una platja de Turquia, víctima del naufragi del vaixell en el qual viatjava amb una família d'immigrants clandestins que intentava arribar a Europa, part de la lleva de desesperats que envaeix el territo-

ri i la consciència –si Europa encara la té; sembla que el més important és pagar el deute – del primer món.

No hi ha res que uneixi, que lligui la bonica escena del dimecres amb les fotos esgarrifoses divulgades el dijous. Potser fins i tot és lleuger o frívol comparar l'episodi del bon caràcter de *Muriel*, que ens omple d'admiració, amb les imatges del vailet mort, que ens trenquen el cor.

Però potser la relació sigui aquesta: en un món on les persones moren en naufragis o ofegades dins de camions –i n'han mort milers aquest any– quan intenten fugir de la misèria, de la guerra i de la desesperança –és tot plegat com una mena de genocidi crònic, que es repeteix de generació en gene-

ració– vull pensar que encara busquem petites proves de la solidaritat humana on és possible, fins i tot en petits gestos com el de *Muriel*. Tal vegada per no enfonsar-nos, nosaltres també, en la desesperació...

Aquesta desigualtat que divideix països internament també separa el món. Els refugiats que arrisquen la vida per canviar-la i millorar-la i que volen fugir de la fatalitat geogràfica que els ha condemnat a néixer en el cantó equivocat de la frontera, lluiten per trencar-la. Malgrat hagin de deixar pel camí deixalles de guerra, com un infant mort a la platja.

Homo homini lupus... L'home és un llop per a l'home. La humanitat no ha evolucionat gens...

PD: L'oncle Cid en fa 86 el dia 16. Moltes felicitats.

GAIREBÉ TOT AIXÒ ÉS VERITAT

Carles Maristany

FIRECREST

D'ençà que la revista "Hoja del Mar" va aparèixer, tot cercant lectors, ara farà cinquanta anys, jo en sóc un assidu lector.

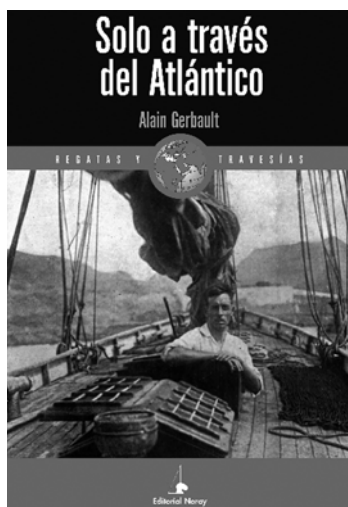
De primer el seu nom fou l'abans citat. Després d'un curt període, en guanyar lectors, empena, prestigi i pàgines, allò d'afegir-hi *Hoja* quedava fora de lloc. L'actual ja en té 74 i amb aire de créixer. Puntualment apareix cada mes sense falta. Ara de *Hoja* res de res, *MAR* ja és tot un opuscle, referit a pesca, piscifactories, sanitat marítima, transport, confraries, accidents i naufragis, vedes, fets històrics, etc.

Aquest mes el número de sortida és el 549 i apleix els mesos de juliol i agost (les vacances manen).

En començar a fullejar-lo, vaig quedar gratament sorprès. A la pàgina 4 apareix un vell conegut meu... tan sols a través de la lectura dels seus llibres. Alain Gerbault, home de somriure escàs i de mirada escrutadora, enamorat de la mar, enginyer de professió, pilot d'aviació durant la guerra, tot un personatge; es veu a la portada dret sobre l'escala de la cabina, mirant cap a popa per damunt de la *Ilumbre* del seu estimat *Firecrest*.

Llavors, el qui escriu deuria tenir uns 15 anys. El cap ple de cabells i somnis d'aventures, travessies a illes paradisiàques...

El meu pare per fer-me content em va regalar el primer llibre de la trilogia

editat en rústica: *Solo a través del Atlántico* i que jo vaig llegir unes quantes vegades en pocs dies.

El pare m'aclaria allò que no m'era prou clar; especialment en navegació i meteorologia. Crec que tots dos vam passar unes estones entranyables, boniques de recordar... pare... pare... Vist el meu interès per la navegació, la pesca, les calmes, el mal temps, la mar així en femení, em va comprar els dos volums que faltaven: *À la poursuite du soleil*, edició francesa de l'any 1929, i *En la ruta de regreso*, versió espanyola i en rústica editada el 1930 a Barcelona per José Montesó (porta en la primera pàgina un enganxall que fa present el preu de venda: **7'5 ptes.**

Tothom diu que vam ser uns afortunats de poder entrar a la zona de l'euro.

ro. Jo segueixo tenint els meus dubtes; de llavors ençà tot s'ha encarrit i aquella cosa simple, senzilla, que avui no val ni un euro, ja té un cost de, diguem-ne, 166 pessetes.

Vegeu: El llibre edició any 1930: el seu cost fou de 7,50 ptes, en euros 0,05.

El llibre edició 2015 val 14 euros, 2.329,40 pessetes.

Tot i el preu, encoratjo els meus lectors i amics que, si tenen ocasió i els agraden les travessies oceàniques, l'adquireixen. Els auguro moments esclatants.

Nota: Pel preu d'ara abans podries haver comprat 310 volums. "Els números canten"!

Darrera hora!

Similitud:

Tots els brillants són diamants, però no tots els diamants són brillants.

Tots els catalans són espanyols, però no tots els espanyols són catalans.

Punt!

AMICS I ANTICS ESCOLTES DEL MASNOU "PARLEM DE BOLETS"

Dissabte 14 de novembre de 2015 a les 7 de la tarda:

**Conferència i mostra gastronòmica al local social de Gent del Masnou
Bolets, metzines i medecines**

Conferenciant **Dr. Piqueras**, membre de la Societat Catalana de Micologia.

.....

XVII TROBADA "ANEM A BUSCAR BOLETS"

Diumenge 15 de novembre a les 8 del matí a la Plaça Marcel·lina Monteys (pl. dels Cavallets)

Activitat oberta i gratuïta per a tothom

Amb la col·laboració de: **Gent del Masnou** i **LaCaixa**

Correus electrònics: **akelamasnou@gmail.com** - **akelamasnou@hotmail.com**

Històries de la vila

Joan Muray

6 VAIXELLS MASNOVINS amb sis importants històries

Al Masnou pràcticament tothom sap o, millor dit, coneix o ha sentit parlar de la història de la seva marina mercant, una marina que al llarg sobretot del segle XIX va ser esplendorosa.

I ho fou per la quantitat de gestes que dugué a terme, així com pels braus capitans sense els quals no haurien estat possibles. Però també pel gran nombre de vaixells que foren propietat de masnovins alhora que capitans; en tenim de documentats fins ara 411 (1) i, tal com ja he escrit en unes altres històries (2), el rècord d'ells navegant fou el 1876, quan estaven en actiu 197 vaixells.

Si de vaixells n'hi hagué aquest gran nombre, el de capitans masnovins encara fou més important, ja que n'hi ha de documentats actualment (3) 777, pràcticament tots també durant el segle XIX. Durant aquest període gloriós de la marina de vela, la nostra vila rondava els 4000 habitants.

Dels vaixells de què parlarem avui ja se n'ha escrit altres vegades (4), però quasi sempre a tall de fitxa tècnica o bé per les fites dels seus propietaris o capitans, però ara ho faré com un sol conjunt per enaltir, si hi cap més, les proeses que sis d'ells dugueren a terme.

Si ja és de per si una gran proesa que una població com aquell Masnou tingués més de quatre-cents vaixells i quasi vuit-cents capitans, encara hi podem afegir que sis dels vaixells duguessin a terme els fets que relataré. Són aquests:

Pollacra/goleta CONSTANCIA

La pollacra goleta Constància, quan féu la proesa que la faria famosa, era capitanejat per Joan Mirambell i Bertran, capità nat el 27 de febrer del 1795, quan encara el Masnou, juntament amb el veïnat d'Ocata i el de les cases del mar d'Alella, pertanyia als

El capità Joan Mirambell i Bertran i la Pollacra CONSTANCIA

pobles de Teià i Alella.

Referent al vaixell, hi ha constància que fou construït el 1821 a les drassanes d'Arenys com a místic; i posteriorment, el 1829, se'l dotà de més cabuda i aparellat de pollacra i després de pollacra/goleta.

Quan el capità Mirambell féu la proesa érem ja al 1835, o sigui que ja tenia quaranta anys, i feia pocs anys que les colònies s'havien independitzat d'Espanya, i es convertiren en un reguitzell de noves repúbliques. Aquest fet propicià que fossin declarades "rebels" i es prohibís de comerciar-hi.

Això féu ressentir el comerç marítim, i el nostre capità Mirambell va decidir posar-hi remei. Va sortir del port de Tarragona amb càrrega d'ametlles i avellanes amb rumb al Brasil; però, en lloc d'anar-hi, enfilà rumb a l'Uruguai, a Montevideo; ho féu, però, amb bandera portuguesa.

Tot i això, fou reconegut i empresonat i incomunicat durant cinc dies. Per la seva tenacitat, al final aconseguí que el portessin davant del President de la República, el general Rivera, a qui va convèncer de reprendre les relacions i el comerç. El general, a més, va promulgar un decret atorgant la llibertat i els drets dels uruguaians a tots els espanyols detinguts.

Retornà cap a la península, content per haver reobert el comerç; però, en arribar a Cadis, les autoritats espanyoles l'empresonaren per haver tractat amb els "rebels". Per sort hi havia una influent colònia de catalans que aconseguiren alliberar-lo.

Arribat a Barcelona, la rebuda fou triomfal, ja que havia fet la proesa d'o-

brir de nou el comerç amb Amèrica. Diferents formes de veure les coses.

Bergantí CAUPOLICAN

Bergantí de 158 tones, fet el 1853 a les drassanes de Mataró pel mestre d'aixa Francesc Segarra, per als capitans Francesc i Pere Millet i Sust, de can Fita.

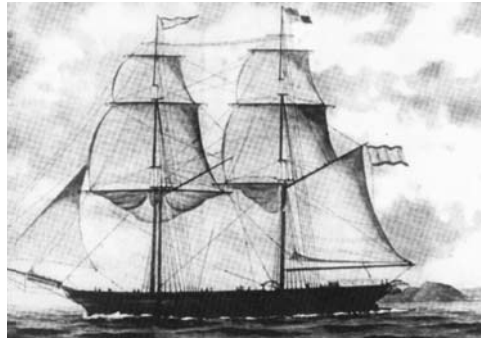
La proesa d'aquest vaixell, i molt especialment, fou la de travessar vint-i-quatre (24) cops el temible Cap d'Hornos, al con sud del continent americà, dotze d'anada i dotze de tornada. Un fet de què molt pocs vaixells podien presumir aleshores.

En aquell temps no hi havia el Canal de Panamà, que avui dia estalvia de passar-hi i n'escurça el temps emprat per anar als ports de l'Oceà Pacífic.

El Cap d'Hornos és un indret on conflueixen tres oceans: l'Atlàntic, el Pacífic i l'Antàrtic, amb gran quantitat d'illes i terribles esculls i, per acabar-ho d'adobar, fortíssims corrents i vents huracanats. Per tant, és comprensible que un vaixell de les característiques com el que ens ocupa, i tots els del seu temps, ho tinguessin malament, i que el fet d'haver-lo passat tants cops fos una gran proesa. Els vaixells masnovins de l'època feien a l'entorn dels trenta metres.

Si en comptes de pertànyer a la marina mercant d'on encara estem, ho hagués estat de la Royal Navy britànica, es va comentar que hauria figurat en un destacadíssim lloc i se li haurien retut grans honors.

Els germans Millet "Fita" el batejaren amb el nom de "Caupolican", que era el nom d'un cabdill de l'ètnia araucana

Capitans Pere i Francesc Millet "Fita" i el bergantí CAUPOLICAN

(centre de Xile) que al segle XVI s'enfrontà als castellans que volien envair les seves terres. Al final fou vençut i retirat a les muntanyes, però fou traït i condemnat a mort, empalat.

Els germans Millet es vengueren el bergantí Caupolican, i l'1 de gener del 1873 el vaixell amb el nou propietari va naufragar a les costes de l'illa de Madeira.

Pollacra ISABELITA

El fet remarcable d'aquest vaixell fou que, per la gran mestria del seu capità, Bonaventura Millet i Bosch "Tetus" (el Masnou 1811-Barcelona 1894), guanyà la cursa i arribà el primer a Amèrica i portà els 20 primers bocois de vi català a aquelles terres. No se'n sap la data.

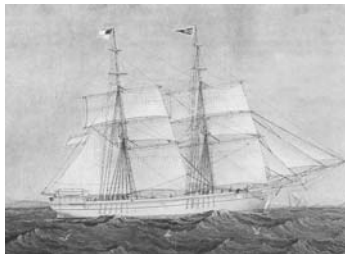
El vaixell fou construït a les drassanes masnovines pel mestre d'aixa Joan Carreras l'any 1854. O sigui que la proesa devia ser entre el 1854 i pocs anys més tard, ja que el capità, per al seu temps, ja era un home gran.

El fet ocorregué prop de l'estret de Gibraltar on, a més del capità Millet "Tetus", n'hi ha uns quants més, carre-

gats també amb bocois de vi català, però que esperaven que els corrents fossin propicis, ja que hi havia molt de tràngol. El nostre capità, molt expert i veient la competència, aprofità un moment que li va semblar propici per partir, i amb allò que en termes marins se'n diu "la bona" enfilà l'estret i arribà el primer a Amèrica i s'emportà l'honor.

Corbeta EVA

Si l'anterior vaixell va portar el primer vi català a Amèrica, aquest va dur d'allà, concretament del Perú, els primers

Corbeta EVA

fesols a Europa, els anomenats fesols de Lima, el nom dels quals en llatí és *Phaseolus limensis*.

La data sembla ser que fou el 1857, però el que no és sabut és el nom del

capità que el comandava aleshores. L'Eva era una corbeta construïda a Lloret pel mestre d'aixa Agustí Guinart l'any 1857.

Fou dels tants productes alimentaris que ens arribaren d'aquell continent a partir del segle XVI, un de força important, junt a la patata, els tomàquets, etc., que conformen la nostra dieta actual.

Bergantí MARIA ASSUMPTA

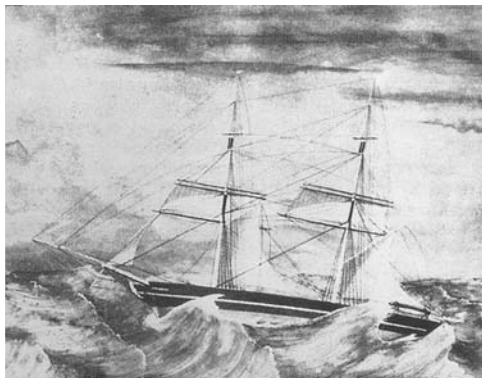
L'heroïcitat d'aquest veler no fou cap gesta com la resta dels que avui comentem; la seva gesta fou la llarga supervivència que va tenir, perquè va viure cent trenta-set anys (137). Era el veler en actiu més vell del món.

I si la seva vida fou llarga i amb un munt d'entrebancs, la seva mort fou tràgica i trista, ja que fou per causa dels diners, els que hauria cobrat de l'assegurança el seu darrer propietari, un anglès arruïnat.

Fou construït a Badalona l'any 1858 per encàrrec del capità masnoví Josep Isern i Maristany "Llop" (el Masnou 1809-1869), en un moment en què les quatre drassanes masnovines estaven molt ocupades, i navegà per a ell fins al 1878.

Venut, va passar a mans gallegues fins al 1918. El 1919 el trobem a València, on encara conserva el seu nom original. El 1923 li canvien el nom pel de Pepita i el trobem matriculat a Eivissa; encara navegà a vela fins a la dècada del 1930.

A partir del 1949 està a Palma de Mallorca i li canvien la vela pel motor i de nou el nom, ara es diu Ciudad de Inca. Amb aquest darrer nom va navegar pel Mediterrani, portant fins i tot contraban.

Capità Bonaventura Millet i Bosch "Tetus" i la pollacra ISABELITA en un temporal (exvot)

El MARIA ASSUMPTA navegant a tota vela i el dia del seu naufragi a la costa nord de Cornualles, Anglaterra.

Per al final, el 1978 arribà a Màlaga, on queda immobilitzat i serví de magatzem de bidons. El propietari, el 1980, intentà desballestar-lo, però a última hora se salvà i el 1982 el comprà el capità anglès Mark Litchfield i el féu restaurar sense escatimar-hi res i li tornà la seva majestuositat primerenca, a més del seu nom original "Maria Assumpta".

D'aleshores i fins al seu trist naufragi a la costa de Cornualla, al sud-oest d'Anglaterra, va fer diverses travessies, tant per l'Atlàntic com pel Mediterrani i serví de creuer de luxe, publicitat i fins i tot per filmar-hi una pel·lícula d'aventures "El senyor de Ballantrae".

Aquell 1995, el seu propietari, per treure diners de l'assegurança, va fer que naufragués. El problema fou que hi va haver tres morts. El resultat: la desaparició del veler més antic del món i el seu amo empresonat.

Corbeta PABLO SENSAT

Aquest sí que també féu una gran gesta. La travessia de l'Atlàntic, des de Charleston (EUA) fins a Gibraltar (GB)

en quinze dies (15), tota una proesa.

La corbeta Pablo Sensat fou construïda a Blanes pel mestre d'aixa Josep M. Vieta, l'any 1878, per un valor de 180.000 pessetes. Fins al 1901 va estar en actiu a la Comandància de Marina de Barcelona i la donaren de baixa per venda a un estranger i passà a dependre de la de l'Havana. La seva gran gesta ocorregué el 1878, sent-ne el capità Salvador Maristany i Sensat, quan, sortint del port de Charleston, als Estats Units, amb una tripulació de quinze homes, va arribar en tan sols quinze dies a Gibraltar.

Salvador Maristany i Sensat (el Masnou 1853-1915), el capità que el comandava, tenia aleshores vint-i-cinc anys, i aquell 1878 l'havien nomenat capità de la corbeta "Pablo Sensat", i en fou fins al 1884. Havia navegat per tots els mars i oceans. També va ostentar diversos càrrecs, com, 1890, Inspector General de Navegació; a la Guerra de Cuba, amb el vaixell/correu Montserrat (el de l'havanera El meu avi) va trencar el bloqueig ianqui de Cuba; va ser Vocal de la Marina Mercant; de la Junta Central de la

Lliga Marítima; i a Manila, de les Junes de Govern de les societats "La Electricista" i "Compañía de Tranvías de Filipinas".

La proesa, molt insòlita, fou deguda al fet que, en sortir del port americà, va trobar un gran temporal, un huracà, amb el qual passaren lluitant durant cinc dies, amb greus perills de perdre el vaixell i la vida. La perícia del capità i els seus homes s'enfrontà, tot i haver de plegar veles, amb les poques que deixaren, a l'huracà que els empenyia per la popa i els feia volar per la cresta de les ones.

La seva proesa fou molt comentada, no sols pel món mariner sinó per tothom, i en reberen moltes felicitacions.

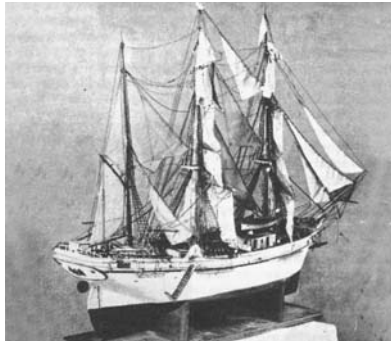
Després de veure les fites excel·lents de sis dels vaixells d'aquell Masnou del vuit-cents, entendreu que no és res d'estrany que, a la vila, el famós Víctor Balaguer la titulés com a República de Marins.

NOTES

- 1- Aquest és el nombre documentat al moment d'escriure aquestes històries, estiu del 2015.
- 2- Les de desembre del 2014.
- 3- En escriure aquestes històries, estiu del 2015.
- 4- Tant en Palermó Anglès a *La Nostra Marina* com jo mateix a *Històries de la Vila*.

FONS CONSULTATS

- La nostra marina. Escrits de Palermó Anglès i Sala, als butlletins de Gent del Masnou.
- Històries de la Vila...del Masnou. Volums I, II i III. De Joan Muray.
- Dos segles de marina catalana. D'Esteve Fàbregas i Barri.

Capità Salvador Maristany i Sensat i la maqueta de la Corbeta PABLO SENSAT

11 de Setembre del 2015

LA CORAL XABEC HI TORNA A SER

Esteve Pujol i Pons

Anem d'11 de Setembre a 11 de Setembre excepcionals.

La *Coral Xabec*, sota la direcció de la Montserrat Llagostera, va participar altra vegada a l'ofrena floral a la Plaça de l'11 de Setembre de la vila, davant el monòlit commemoratiu.

La plaça, malgrat l'episodi matutí de pluja, era plena de debò; es veu que l'aigua no ens espanta.

Després de les paraules de l'Alcalde i la lectura del Manifest Municipal, la Coral va cantar *El Cant del Poble* (Sagarra/Clavé/Vives/Capdevila). Entusiasme i fermesa, present i futur:

Ningú ens prendrà la nostra llibertat!

Hi va seguir l'ofrena de flors al peu del monument: cinquanta-cinc entitats masnovines (sí, sí, 55!) hi van deixar flors i somriures entre aplaudiments. Quin goig d'estora de color i perfum!

Era un presagi de la catifa quilomètrica de més color i més somriures que a la tarda va curullar de gom a gom la Meridiana barcelonina.

Bastoners, trabucaires...; i per cloure l'acte cívic, és clar, *Els Segadors* als

llavis i als cors de tots els qui hi érem i, ben segur, de molts que no hi eren i haurien volgut ser-hi; la Coral hi va posar la polifonia.

Any rere any, il·lusió sobre il·lusió, esperança.

Dòmino

Victor Domingo Vocal de Recreativa

Recordem una de les activitats fetes en la Festa Major del Masnou. Es va fer un campionat open de dòmino per parelles organitzat per Gent del Masnou. Ens vam reunir 14 parelles en el Casino del Masnou i vam competir durant tot el dia. Amb un esmorzar complert, férem 3 partides al matí, al migdia cap a casa a dinar; i a la tarda hi tornàrem amb dues partides més. En acabar, el Sr. Alcalde del Masnou va fer entrega dels trofeus als guanyadors. Tots contents de passar un dia amè i amb bona companyia, ens vam acomiadar fins al proper campionat. Esperem repetir-lo en la Festa Major del proper any amb més participants.

El resultat final va quedar així:

CLASSIFICACIO	CAMPIONAT OPEN DÒMINO FESTA MAJOR EL MASNOU 2015				
	Parelles	GUANYADES	A FAVOR	EN CONTRA	DIFERENC
1	9 - Joaquim Pera - Joan Sagré	5	1591	1045	546
2	12 - Agustí Gibernau - Salvador Martínez	4	1208	1058	150
3	2 - Florencio Dorado - Andreu Gangues	3	1462	1184	278
4	11 - Josep M. Albareda - Josep M. Castells	3	1194	984	210
5	7 - Emili Llinàs - Pere Ridao	3	1454	1259	195
6	5 - Dolors Bordas - Ramon Milero	3	1377	1299	78
7	14 - Andreu Fco. - Tomàs Cid	3	1314	1249	65
8	1 - Victor Domingo - Glòria Puiggròs	2	1169	1183	-14
9	3 - Salvador Armero - Francesc Vallis	2	1378	1398	-20
10	13 - Carmen Villà - Antonio Garrido	2	1285	1374	-89
11	6 - Xema Iniesta - Jose M ^e Collado	2	1059	1326	-267
12	10 - Lourdes Climent - Joan Camps	1	1232	1373	-141
13	4 - J. Anton Montes - Jordi Pruna	1	1047	1528	-481
14	8 - M ^e Teresa Casas - Carmen Calle	1	1002	1512	-510

Frankfurt Parera

93 555 78 94

Als vespres fem comandes a domicili
Aleslla, el Masnou, Teià i Premià de Mar.
De dimarts a diumenge de 20 a 22.30/23h
Comanda mínima 15€

Prat de la Riba 98 (Camí Ral Ocata) el Masnou
www.frankfurtparera.com · frankfurtparera@hotmail.com

escola de música

Emma Calvo

Matrícula oberta

T'agrada cantar? T'agrada el gospel?

C/Parlament de Catalunya 28, el Masnou
93 540 86 96 · 630 16 33 26

ASSESSORIA IGLESIAS

FISCAL • LABORAL

- COMPTABLE • ASSEGURANCES
- GESTIÓ IMMOBILIÀRIA
- GESTIONS DE TRÀNSIT

Sant Miquel, 21, A, baixos • 08320 El Masnou
Tels. 93 540 40 53 • 39 95 • fax. 93 540 40 53

SALA AUTOMOCIÓ

- MECÀNICA I ELECTRICITAT DE L'AUTOMÒBIL
- PNEUMÀTICS
- ALINEACIONS
- AIRE CONDICIONAT

C/. Xile, 1. Tel 93 540 42 04 • El Masnou

Teatre capital

(La cartellera barcelonina)

Rosa M. Isart (rmisart@hotmail.com)

Temporada 2015/2016

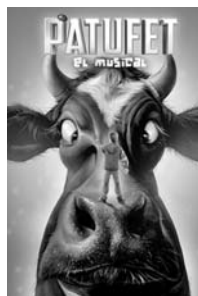
Nova temporada teatral. Benvinguda. Focalitzem cap a aquest octubre. Comprovem que pel setembre s'ha estrenat al **Teatre del Raval** (c/ de Sant Antoni, 12, tot tocant al Mercat de Sant Antoni, cantonada amb el bar-restaurant Els Tres Tombs) un musical, de petit format, molt *gamberro*, original i estrambòtic. Fem referència a **Van Gogh, el musical**, escrit per Joan i Roc Olivé (signen també la direcció i música), una producció Testistostigues. Amb previsió de ser-hi en cartellera fins a l'1 de novembre, l'espectacle és ben recomanable per sortir al carrer amb forces, energia i optimisme, o com a prèvia d'aventures nocturnes. Esbojarrat i arriscat, s'esbossen episodis de la vida (lliure versió biogràfica) del pintor neerlandès Vincent van Gogh (1853-1890), postimpressionista i pioner de l'expressionisme. L'actor **Roger Pera** fa el paper de l'infantil, emocional i ultraenèrgic Vincent amb convicció i lluita. **Mingo Ràfols**, atractiu, esplèndid, omplidor de l'escena, és la comparsa pictòrica, l'amic i pintor Paul Gauguin (1848-1903). Finalment, el tercer element actoral el constitueix **Miquel Malirach** (*Cop de rock*, 2011-12, Teatre Victòria; *Vida privada*, 2010, Teatre Lliure) en el paper de la prostituta de metro vuitanta (homenot, alta i nassuda) Úrsula Layer, que fa delirar de gust el públic: es mou com la millor geganta, canta amb molt de ganxo, per esdevenir inoblidable. Una cirereta: la música en viu, a través de tres músics a mà esquerra de la platea (guitarra acústica: Dionís Olivé; guitarra elèctrica: Víctor Gorriti; violí: Núria García) que aporten bellesa sonora.

Continuem al Teatre del Raval. Data, mes, assenyalat. Se celebra la vintena edició de la **Mostra de Teatre de Barcelona** (del 5 d'octubre al 2 de novembre). Per exemple, el dimecres 7 d'octubre, *Be Good is* ofereix una obra pràcticament sense text que ens endinsa en un món oníric amb grans esperances. El dimecres 14 un text de Cristina Clemente, *Love Verkinding*, puja a escena amb direcció de Raquel Reyes.

Fins al 18 d'octubre, *Sòcrates, juicio y muerte de un ciudadano*, de Mario Gas i Alberto Iglesias, gran èxit de crítica i públic del Festival Grec 2015, torna al Teatre Romea amb

Josep Maria Pou com a protagonista (dóna vida al pensador cèlebre). 31 d'octubre. L'espectacle per a tota la família *Patufet, el musical* aterra al **Teatre Coliseum** (Gran Via, 595). Entre la nòmina actoral, el nostre destacat Miquel Malirach :-).

Senyors, senyores, s'obren les sales. Entra el misteri i la passió pel teatre, altra vegada. Una mica d'estalvi, i anem-hi.

Cròniques

MUSEU DE MONTSERRAT

CALSINA... rememrança

Joan Muray
Vocal de Cultura

Del 17 de juliol al 8 de novembre d'aquest 2015, el magnífic i complet Museu de Montserrat, un esplendorós espai cultural que alberga una de les més grans col·leccions de pintura catalana, ens mostra una gran diversitat del treball que aquest mestre de la nostra pintura va deixar, mostra que ha aportat la Fundació Ramon Calsina.

Ramon Calsina i Baró va néixer al Poble Nou el 1901 i va morir a Barcelona el 1992. Fou, a més de pintor, dibuixant i gravador. Al llarg de la seva vida va fer més de cinquanta exposicions. Havia estudiat la tècnica pictòrica a l'Acadèmia Baixas i a Llotja. Com diu el magnífic catàleg editat per a l'ocasió:

...l'obra de Ramon Calsina sorprèn per la seva tremenda varietat i imaginació i per la seva força...

...Calsina dibuixa i pinta estats d'ànim, sap copsar els sentiments, retrata l'ànima humana amb els seus defectes i vivències i ho fa sempre

des de l'empatia i la proximitat...

He volgut portar aquestes pinzellades del gran artista que fou Ramon Calsina, no sols per la seva innegable vàlua i per l'honor que representa el Museu de Montserrat, ans també perquè la seva obra va estar present a la nostra Sala d'Art quan, amb motiu del centenari del pintor, vam tenir una mostra del seu art entre agost i setembre del 2001.

En aquella mostra s'hi exposaren vint obres seves, així com el seu retrat i un bust en bronze. Alguns d'aquells quadres pengen ara al museu montserratí.

Són obres que no deixen indiferent a ningú.

Abans de cloure aquesta crònica/homeatge, voldria dir també que ara, al veure-les al cap dels anys i amb més veterania, diria que la seva obra no sols és el que es diu més amunt, sinó que és una obra que amaga un cert misteri, un misteri que sols els genis saben i poden transmetre.

Per molts anys, Fundació Ramon Calsina, per permetre'ns gaudir d'aquestes obres excepcionals.

Coll de Diables del Masnou

Dissabte 11 d'octubre
a les 8 del vespre a la P. d'Ocata
Botifarra a la Hispanitat

Vine-hi i fes una bona botifarra per 5€
Música, Parlaments, Tabalers i Bastoners

Dissabte 31 d'octubre.
Cercavial 19'30 Pl. d'Ocata
A les 20, Altell de les Bruixes
Castanyot

Música, castanyes i vi bo

Hi col·laboren:

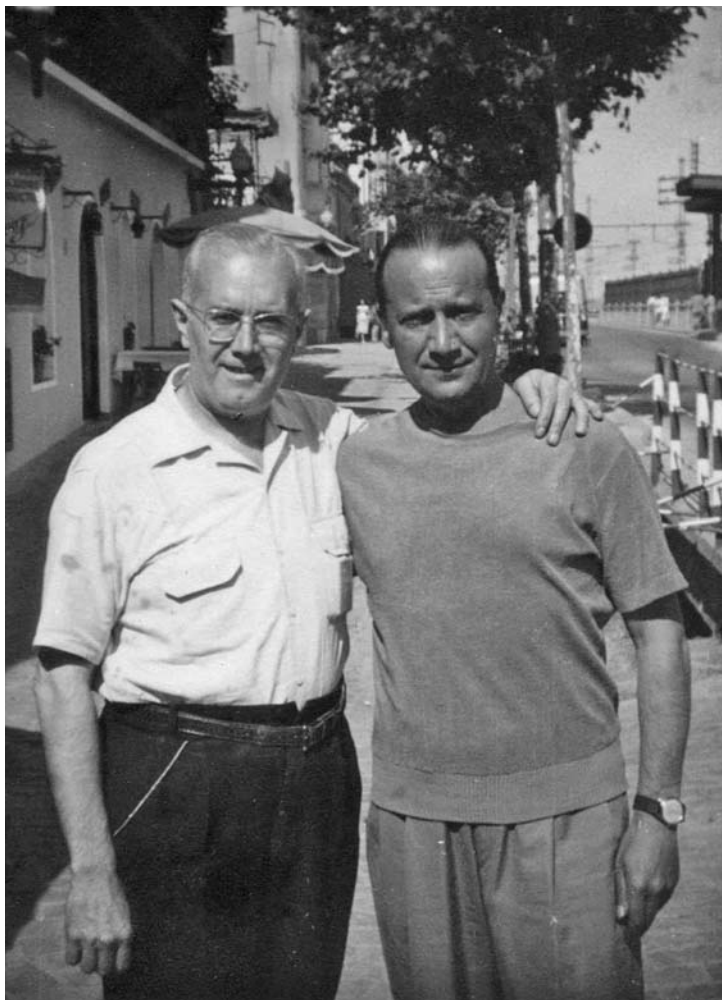
Can Rac, Pastisseria Miquel, El Tastet, Serveis integrals, Obres i reformes Pere Alabau,
El celler del Mar

RAFAEL DURÁN, un galant de cinema

Josep Condeminas

Possiblement a molts no els digui res o gairebé res aquest nom, però aquest actor va ser molt popular al cinema espanyol dels anys quaranta. Ell i l'actor Alfredo Mayo van ser els galants de moda d'aquells anys. Durán va protagonitzar pel·lícules importants com, per exemple, *El Clavo*, *Eloísa está debajo de un almendro*, *La fe*, *La tonta del bote* i d'altres, i va treballar amb actors i actrius de renom com Fernando Fernán Gómez i Amparo Rivelles. Algunes de les seves pel·lícules s'han vist recentment per televisió. Els anys cinquanta es podrien considerar el declivi de la seva carrera d'actor, encara que intervenia en coproduccions amb papers de menor importància.

La vertadera raó per la qual escric sobre aquest actor no és solament la seva importància artística, sinó també perquè durant una temporada va viure al Masnou. Això devia ser a primers dels anys seixanta. En aquella època encara participava en el cinema, però la seva principal ocupació era el doblatge de pel·lícules en un estudi de Barcelona. Possiblement per aquesta raó va venir al Masnou. Naturalment, ja no era l'estrella del cinema que havia estat, però era prou recordat per despertar la curiositat de molts vilatans. Durant la seva estada entre nosaltres va fer amistats, entre elles el meu pare, com podeu veure per la foto de l'article (el pare és el de la camisa blanca). En una ocasió el senyor Durán va venir de visita a casa i, molt amablement, ens va explicar moltes anècdotes i vivències sobre la seva carrera d'actor. Jo el recordo com una persona educada i amable, però molt afectada en la parla i els gests, semblava talment que estigués actuant, potser en podríem dir que era "deformació professional". Durant la seva estada al poble, estava acompanyat per una senyora molt guapa i una nena d'uns deu anys. A part de veure'l pel poble, també havíem coincidit als cinemes *La Calàndria* i el *Casinet* on

crec que tenia entrada gratuïta, possiblement per l'admiració que encara despertava en els dirigents d'aquestes dues societats.

La veritat és que vivia modestament, per no dir precàriament. En els moments de la seva màxima popularitat havia finançat algunes pel·lícules que no van tenir èxit i, per tant, hi devia haver perdut molts diners. A part de galant, se'l considerava un bon actor, encara que posteriorment no va tenir la projecció com d'altres companys seus, com Paco Rabal, Fernando Rey o Luis Prendes, aquest últim també va passar temporades al Masnou. En el curs de la seva visita,

recordo que ens va dir que quan pogués deixaria el cinema i la veritat és que a l'any 1965 es va retirar definitivament del món de l'espectacle. No n'estic segur, però crec que va acabar treballant com a directiu d'una empresa de distribució cinematogràfica. La seva filla, Maria Durán, va ser hostessa d'aquell popular concurs televisiu *Un, dos, tres... responda otra vez* i posteriorment va formar part del trio musical *Acuario*, d'efímera trajectòria, junt també amb la recent finada Mayra Gómez Kemp, també popular presentadora d'aquell concurs.

Rafael Durán va morir a Sevilla a l'any 1994 a l'edat de vuitanta-dos anys.

Parlem de llibres

Pere Martí i Bertran

EL PARADÍS PERDUT DE LA INFANTESA

Antoni Pladevall i Arumí (Taradell, 1961) és un osonenc ben conegut en el món intel·lectual tant pels seus articles i assaigs, publicats en revistes com *Serra d'Or*, *Els Marges*, *Ausa...*, com per la seva obra poètica (va ser premi Amadeu Oller l'any 1983) i narrativa, en la qual destaquen cinc novel·les (*La lliça bruta*, *Massey Ferguson 35*, *Terres de lloguer*, *La papallona negra* i *Tot és possible*), un dietari (*La mentida original*), i encara un volum de proses breus (*Quadern de Can Garbells*). L'any 2014 va guanyar el Premi Prudenci Bertrana amb un volum, *El dia que vaig fer vuit anys* (1), i podríem dir que s'afegeix a la llarga llista de grans noms que han novel·lat la pròpia infantesa: Lluís Foix, Carme Riera, Rafel Nadal, Joan F. Mira... Pladevall, amb una prosa i una llengua

d'allò més riques i elaborades, classifica els records de la seva infantesa en 30 capítols que giren, com no podia ser d'altra manera, a l'entorn de la masoveria familiar i de la vida d'un nen de pagès en una època de canvis profunds, a la pagesia i al país en general (entre les dècades de 1960 i 1970). Hi va repassant tot allò que més li crida l'atenció de la vida quotidiana al mas, a l'escola, en algunes festes familiars, en sortides esporàdiques a la platja o en excursions escolars...; recreant-se en els records d'estiu, una època de llibertat i de bullici al mas (estiuiejants que hi van a comprar llet, ous, aviram...; colles de segadors i més endavant els recol·lectors i embaladors...). Ho fa des dels 8 anys, en què pren consciència del temps i de la importància dels records, ja que el dia del seu aniversari l'avi Ton el pesa solemnement a la bàscula del mas, on fins aleshores només s'havien pesat cereals i patates;

fins als 14, en què, tot un símbol, deixa de comprar, i llegir setmanalment, els còmics del Capitán Trueno (un veritable leitmotiv al llarg de tota l'obra) i en què realment s'ha d'enfrontar a una situació força reservada als adults: la mort d'una persona, en aquest cas de l'avi Ton. Amb tocs d'humor, de nostàlgia, de crueltat, de tendresa..., de vida, en definitiva, anem assistint a un veritable homenatge a una gent i a un país amb els quals ens podem sentir molt identificats, sobretot si, com és el cas de qui signa aquesta ressenya, també va viure aquests anys i, per postres, també els va viure a la Plana de Vic i en un poble,

els barris del qual s'assemblaven molt al del protagonista de l'obra.

ANTONI PLADEVALL
El dia que vaig fer vuit anys

(1) Antoni Pladevall i Arumí. *El dia que vaig fer vuit anys*. Editorial Columna (Col·lecció: "Clàssica", 1027), Barcelona, 2014. 303 pàg.

Follets, martinets, gnoms, minairons

(Referent a la portada)

Consultat a internet

Antigament, en moltes cultures, era costum, i encara es fa, el consum de bolets per celebrar les seves festes

Una de les visions produïdes pel consum d'aquestes substàncies és la visió dels follets: els *duendes*, els martinets, els gnoms... Aquests personatges vivien, segons la superstició popular, dins d'aquest bolets tòxics.

A Catalunya els follets eren venuts pels herbaires de Martinet de Cerdanya en els mercats. Si eres capaç de domesticar-los, et feies ric amb molt poc temps ja que eren uns grans treballadors. Es venien en canuts de canya o dins del mànec de la falç. Segons Joan Amades, a la fira de Sant Lluc a Olot es venien a dins d'un canut d'agulles de cosir; per petit que fos a dins n'hi cabien més d'una dotzena i encara tenien espai per saltar i ballar.

A Euroàsia se'ls coneix com a gnoms, paraula deformada del grec gnómon –savi– però el nom més usual és el

de follet. És un geni d'esperit divertidament malèfic que tormenta a la gent quan dorm, enrreda les cues dels cavalls, desendressa tota la casa i escampa el blat i tot el que està ensacat. És un ésser petit amb un barret frigit vermell brillant i el cos de color blanc talment com els bolets matamosques que tenen el capell vermell i el cos blanc.

Una altra mena de follet, a la comarca del Pallars, són els meneirons o minairons que es troben a dins les

mines i coves se'ls sol representar amb eines de miners, martells, pics i pales. Són uns treballadors incansables molt difícils d'agafar i, en comptes de tenir un caràcter domèstic com els follets, aquests prefereixen estar sols per la muntanya on hi ha les mines i coves que es fan casa seva.

El que és clar és que als follets no els agraden les cases brutes i desordenades. Entren per la xemeneia de la llar de foc, pel forat del pany o per les esclotxes i si troben la casa neta i endreçada, s'hi queden sense problemes però si la troben bruta i desordenada freguen els plats, escombren i ho deixen net i polit però després quan la mestressa dorm li estiren el peus i li peguen al cul. Aquests éssers són protectors domèstics i mai abandonen la família encara que canviïn de casa.

Cap als anys trenta la gent va començar a no voler els follets i es van trobar sistemes per a fer-los fora de casa: es posaven plats de cendra i de mill a les finestres perquè no enfressin, com que no els agradava s'enfadaven i mai més tornaven a la casa.

Arran de sòl

Pledebut

Ja sabeu que m'agrada escoltar, i no sols en el sentit estricte del mot, sinó d'aquella forma tan poc discreta que és parant l'orella. Per sort jo les tinc llargues i afinades.

Un d'aquests dies vaig enxarpar un mascle i una femella, bé, això pel que fa per a mi, vosaltres en diríeu un home i una dona, i aquells tan primmirats ara, que sempre van cagats per parlar de forma que ningú no s'ofengui, dirien una dona i un home.

Bé, al que anava, ja que encara no sabeu què feien la parella i potser, com que sou un xic malpensats, deveu pensar que estaven de gresca. Doncs no, el que feien era conversar, ho feien de publicitat i, renoi, com anaren pujant de to. Fins i tot vaig pensar que arribarien a les mans.

És clar, cadascun s'ho mirava des del seu costat i mentre que un ho trobava bé, l'altre hi trobava taps, i a la inversa.

Una de les publicitats que trobaven més maldestra era una d'un embotit, on una dona jove surt a la sala d'estar amb les minses restes del fuet i els fot a tots, grans i petits, una esbroncada de ca l'ample per haver-ne menjat. L'home deia que el fet li semblava totalment inquisitorial. La dona deia que la de l'anunci es queixava perquè se l'hi havien menjat d'amagat, cosa que després ensenyen. Però li repetia l'home que ella quan està sola fa el mateix, i el pitjor és que, per a ella, en tenia una d'amagada.

Donaren per acabada la discussió i ja estaven embrocats en una altra. Ara parlaven d'un anunci al qual un xicot de bon veure és escorcollat per una policia i tot per quedar-se-li la bossa de patates xip. Es veu que no se'n pot comprar. L'home li deia també que, si l'anunci fos a la inversa, algunes dirien que és discriminació sexual o, com en diuen els polits, de gènere. L'únic dels anuncis en què estaven d'acord és un d'institucional, al qual surt una presentadora de televisió que et trobes fins a la sopa. L'anunci en si està bé, però el que embafa és tanta repetició de protagonista. Potser que canviïn i vagin fent-lo rotatori, així n'hi hauria més que en tocarien de calents, perquè no crec que aquesta mossa el faci de franc.

Fins aquí tot anava fent, però un dels dos va treure un nou tema, o sigui una altra publicitat, com que estaven davant d'una de municipal, o del comerç del municipi.

Aquí, cosa estranya, ambdós es posaren d'acord. Vaig pensar, bé, encara acabarem prou bé, i no arribarà la sang al riu, bé aquí, deu arribar a mar, és clar.

L'anunci en qüestió és un que diu que els vilatans es quedin a comprar al poble. Sí, deia l'un, perquè t'afaitin bé. L'altre li responia que sí, que, si no vigiles, pagaràs gust i ganes.

No sé quin era que va posar un exemple. Va dir que havia vist un llum un xic especial que volia per fer un regal; però, com que li demanaren un preu massa alt per a ell, ho deixà córrer. Després el va veure en un altre establiment de la vila i a un altre preu, però, tot i amb això, massa card.

Finalment, un dia que va anar a ciutat, va veure el mateix llum en una zona cara i en un establiment de luxe, i ah que no n'endevineu el preu?, doncs la meitat i, és clar, el comprà deixant els sentiments vilatans.

Apa, bup, bup.

La cuina de l'Antònia el Cullerot

Salmó cruixent amb allioli

INGREDIENTS PER A 4 PERSONES:

Allioli, 850 ml de brou vegetal amb poca sal, 8 bulbs petits de fonoll, reservarem els troncs i fulles, 4x120 gr de filets de salmó, un manat de menta fresca i un de julivert fresc, oli d'oliva, sal marina i pebre mòlt i 100g de mongeta tendra i 100g de favetes

Preparació

Primer de tot feu l'allioli i, un cop fet, bulliu els vegetals amb el fonoll, deixeu-ho tot uns 4 minuts.

Mentre s'escalfa la paella, agafeu el salmó i, si voleu, feu uns talls per farcir-lo amb una mica de menta i julivert. Li tireu un raig d'oli, el saleu i el poseu a la paella amb la pell cap avall. Vigileu-lo uns dos minuts, però que quedi la pell cruixent. Quan li doneu la volta, aneu amb compte —és molt ràpid de coure—, ja veureu com el salmó canvia de color (agafa pròpiament l'autèntic to salmó). Quan el fonoll ja s'ha cuit, afegiu-hi la mongeta tendra. Deixeu-ho uns quants minuts més, serà més o menys l'estona per fer el tomb que hem dit abans al salmó. Afegiu-hi els pèsols i les faves i deixeu-ho tot uns 2 minuts més. Que no us tempti de deixar coure més el salmó... traieu-lo del foc ara mateix!

Dividiu la verdura en quatre plats i ho amaniu amb julivert i menta, poseu el salmó al damunt i ho cobriu amb una mica d'allioli...

Mmmm... fantàstic!

el cullerot

El Masnou, Sant Felip, 45 · 93 540 97 41
Badalona, Canonge Baranera, 75 · 93 384 43 51
Igualada, Rambla Nova, 29 · 93 804 22 25

www.elcullerot.cat

elcullerot@hotmail.com

De tot per a la cuina

Exposicions

Fins al 15/10

El silenci, de Joan Condal

Del 17/10 al 12/11.

Matias Amici. Pintures

CAMPANYA DE DONACIÓ DE SANG

Donar-ne una mica és donar molt.

Diumenge 25 d'octubre de 10 a 14,
al local social de Gent del Masnou.

Curset trimestral de ioga

Tardes dimarts de 19,30 a 21 del vespre
meditació, respiració i relaxació.

Preu trimestre 70€ socis, 80€ no socis

Inscripcions a GDM Tardes de feiners de 6 a 2/4 de 9

Més informació 607 74 74 99 · ivet@latercerapell.com

DÒMINO

Vine-hi. Te n'ensenyarem els inicis. T'ajudarem a millorar el teu joc.

Joc individual. Joc per parelles. Campionats

Ens trobem el dilluns i dijous de 6 a 1/4 de 9 del vespre.

Vine-hi, sol o acompanyat

Socis 6€ – No socis 12€ Inscripció a Gent del Masnou

L'enigma V.D.R.

Solució del mes de juliol-agost: Molts han fet vacances i encara no han trobat la resposta a l'enigma de juliol. Deixaré un altre mes de termini. Però us en poso un de nou i fàcil.

Els 10 volums d'una enciclopèdia estan posats l'un al costat de l'altre en una prestatgeria. Una arna comença en la portada del primer volum i va fent forat fins a la contraportada del volum 9.

Si cada volum fa 2 cm de gruix, quina distància ha recorregut l'arna?

LA CORAL XABEC A MONTSERRAT

El dissabte 24 d'octubre la Coral Xabec, amb motiu de la celebració dels seus primers vint anys, pujarà al Monestir de Montserrat a fer una Ofrena Coral. El programa inclou la participació voluntària a la Missa Conventual de les 11 i l'Ofrena Coral (petit recital de la Coral amb acompanyament d'orgue) a les 12.40 a l'altar major de la Basílica.

Per donar el màxim relleu a aquesta efemèride convidem tots els socis i simpatitzants a acompanyar-nos-hi.

Nota: el desplaçament a Montserrat serà per compte de cadascú.

GRUP RAUXA DE GENT DEL MASNOU

Diumenge 25 d'octubre a les 7 de la tarda
al local social.

Vetllada artística, literària, musical...

A càrrec del **Grup Rauxa de GDM**
Entrada gratuïta

La punta de la llengua (69)

Esteve Pujol i Pons

Deia: La llengua catalana és molt rica en expressions i frases fetes; però val la pena de fer-les servir totes, això enriqueix el parlar, però sense oblidar les que són ben genuïnes nostres. Alguns exemples més.

És clar que podem dir:	Però no oblidem:
<i>Mala persona</i>	<i>Mala ànima</i>
<i>Enllestir de premsa</i>	<i>Arribar i moldre Arribar i seure</i>
<i>No m'ho crec pas</i>	<i>Ara li fan el mànec!</i>
<i>Immediatament De cop</i>	<i>Tot d'una De cop i volta</i>
<i>En qualsevol cas</i>	<i>Tant si són naps com cols</i>
<i>Posar malestar</i>	<i>Moure brega Moure bullicia Moure raons Moure guerra</i>
<i>Morir (Es va morir)</i>	<i>Quedar-s'hi (S'hi va quedar)</i>
<i>Quedar malament Fer el ridícul</i>	<i>Quedar ben lluït Fer el préssec</i>
<i>Escarmentar-se</i>	<i>Quedar escaldat</i>
<i>Mirar dissimuladament</i>	<i>Mirar de cua d'ull</i>
<i>Ser previngut</i>	<i>Guardar una poma per a la set</i>
<i>Estar sense fer res</i>	<i>Gratar-se la panxa</i>
<i>Estar distret</i>	<i>Badar</i>

PANELLETS

de les pastisseries del Masnou

david

Venda
Online

pastisser

93 555 34 75

Navarra, 100 · El Masnou

pastisseria@davidpastisser.com

www.davidpastisser.com

MMACE02
(Millor Mestre Artesà
Xocolater d'Espanya 02)

Medalla de bronze
MMAPE03
(Millor Mestre Artesà
Pastisser d'Espanya 03)

Mestre Pastisser

Pastisseria

miquel

Pere Grau, 59 · Tel. 93 555 06 61
El Masnou

PASTISSERIA · CONFITERIA

La Moreneta

Itàlica, 31 · Tel. 93 555 35 64 · El Masnou

Pastisseria Degustació Granja

Matalí
Des de 1866

El Masnou: Prat de la Riba, 4 · T. 93 555 04 60